הכל חייבין פרק ראשון חגיגה ב.

עין משפט
נר מצוה

מסורת הש"ס

הכל חייבין כראייה. במצות יראיה כל זכורך (שמות כג) שנריכים להתראות בעזרה כרגל: **חוץ מחרש שוטה וקטן.** דלמא נעזרה ליכא: **ואנדרוגינוס.** דעה נינהו ופטורין ממצות: **החיגר והסומא.** כולה ילוף מקרבן נגמרא[ב]: **ומי שאינו יכול לעלות כרגליו.** מירושלים לעזרה וכגמרא[ג] מפרש לה: **אי זהו קטן כו'.** מכל מכאן ואילך לפי פי שתינו מייב מן התורה הטילו חכמים על מניו ועל ממו למנכו במצות: **שלש רגלים.** הראוי לעלות כרגליו מייב הכמוב וכיון דגדול פטור מן התורה קטן לאו כר מינן הוא: **כ"ם אומרים כראייה שתי כסף.** גדול הבא להיראות צריך להביא עולה ואינה פחותה משתי כסף שתי מעות כסף שהן שלש דינר שנאמר ולא יראו פני ריקם (שם) ואילך בגמרא[ד] שצריך להביא עולה. מע"פ שלא נתנה בו תורה שיעור מכמים נתנו שיעור: **והחגיגה.** שלמי מגיגה מיבין היחידים להביא כרגל דילפינן לה בשלמי פיקרין (לף ט.) מוחגיותם לחומו חג לה'[ה]: **גמ' ורבינא דאמר כו'.** לקמן אמרי' בפיקרין (לף ט.): **הניחא למאן דאמר כו'.** לקמן אמרינן בפיקרין (לף ט.) שים לקרבנות החג משלומין כל ז' ואיפליגו בה אמוראי איכא למאן דאמר משלומין זה לזה ואיכא למאן דאמר משלומין לרשמן הן ואמרינן מאי בינייהו מיגר ביום לרשמן ומפשמא ביום שני איכא בינייהו מאן דאמר כולן משלומין לרשמן מי שמחוייב ברשמן ולא הביא יביא בחמד משאר הימים ומי שאינו ממויב אינו צריך משלומין ומאן דאמר משלומין זה לזה קשבר המוכה מוטלת על כל אחד מן שאר הימים ולא על הרשמן נמרו הלכך לף מי שפטור ברשמן ונרשה בשני מייב להביא ואם לא יביא בו ביום יביא למחר: **ראה ירלה.** [וירלה] כמיב וקרינן ירלה. ירלה כל זכורך לת פני האדון[ו] דמשמע שהאדם רואה לת הכניבה ירלה כל זכורך לת[ז] פני האדון משמע שהאדון נרשותך הקים הכמוב לרלותך לרלייתו: **כדרך שבא לרלותך.** כך הוא נא לירלות ממך: **מה לרלותך.** בשמי עיניו: **לף.** כלן לירלות מן האדם בשמי עיניו של אדם: **משנה לרשונה.** קודם שחזרו ל"ה להוהות בדברי ב"ש. פיפה למחר' דקתני חוץ מן העבדים שהן משוחררים לחוקמה דגינה כמי שהגיו עבד והגיו בן חורין משלים ב"ה אומרים כראייה שתי כסף והגיגה מעה כסף ובית הלל אומרים כראייה מעה כסף והגיגה שתי כסף: **גמ' הכל לאתויי מאי לאתויי** [ח]**מי שחציו עבד וחציו בן חורין ולרבינא דאמר** [ט]**מי שחציו עבד וחציו בן חורין** [י]**פטור מן הראייה הכל לאתויי מאי לאתויי חיגר ביום ראשון ונתפשט ביום שני הניחא למ"ד** [יא]**כולן תשלומין זה לזה אלא למאן דאמר** [יב]**כולן תשלומין דראשון הכל לאתויי מאי לאתויי סומא באחת מעיניו ודלא כי האי תנא דתניא** [יג]**יוחנן בן דהבאי אומר משום ר' יהודה**[יד] **סומא באחת מעיניו פטור מן הראייה שנאמר** [טו]**יראה יראה כדרך שבא לראות כך בא ליראות מה לראות בשתי עיניו אף ליראות בשתי עיניו ואיבעית אימא לעולם כדאמרי מעיקרא ודקא קשיא לך הא דרבינא לא קשיא כאן כמשנה ראשונה כאן כמשנה אחרונה דתנן** [טז]**מי שחציו עבד וחציו בן חורין עובד את רבו יום אחד ואת עצמו יום אחד דברי בית הלל אמרו להם בית שמאי תקנתם**

הכל חייבין בראייה. פיכם רש"י במצות יראה כל זכורך והקשה הר"ר אלחנן להא מני במסנן ב"ש דומרים כראייה שתי כסף מאמע דבקרבן מיירי ותו תניא בגמרא[ב] הטעל ומעה פטורין מן הראייה בשלמא מעה דכתיב (דברים יב) ובאת שמה (ד) כל שיבוא בביאה יבוא בהבאה ועוד אמרינן בירושלמי בית מכילתין בד"ת בראייה קרבן אינו בא אלא מן הבהמה והעוף ובמנחה ונסכים חייבין כמו בהקהל האנשים והנשים והטף ותו תניא בגמרא[ה] רבי יוסי אומר שלש מצות נצטוו ישראל בעליינתן לרגל ראייה ושמחה וחגיגה יש בראייה שאין בשתיהן כאחת כולה ראייה ושמחה אין בראייה שאין בה לא חגיגה ולא שלמים ואין בשתיהן כאחת כולה כלי אמאע דאמרי' בקרבן מיירי ע"כ נראה לר"ת דאמרי' מיירי בקרבן ובעזרה ורש"י דנקט בראייה פניס בעזרה נקט מלא דאמאע מרי מכילתין דכולהו אתא לף בראייה פניס בעזרה פטורי וכל שכן בראייה פניס בקרבן וגם יש לישב דאמרי' אאמע ליה דבראייה פניס[ו] נמי מיירי דקאמי בסמוך אחיזו קטן כל שאין יכול לילך כו'[ז] אאמע דבקרבן לחיירי ביה קאמר אלמא בראייה פניס נעזרה מיירי שאינו יכול לילך בעם ומיהו אימא הירושלמי לא יאכן לפי אימא אאמע שמעתא שלנו מפני דבניס הכיה להמם ליף מהקהל למיוב ואין לו ילפינן מיניה רק לפטור למרם ומע"ג למרינן לקמן[ח] ס"ד אמינא ניף ליתי מהקהל מה להלן נשים חייבות כו' מ"מ מהמם אמעינן לפי האמת דלא ילפינן מהקהל למיוב ועוד קשיא מחייבין נשים בראייה פניס בעזרה מרחייב להקהל להה ולא ילפו הוא דמוקמינן לקמן בראייה פניס לקרבן וממעטינן נשים מזכורך ועוד קשיא ליה לחמרינן לקמן (לף ו.) [ו] מאן חייבי דאמי דמחייב בכולו לחייב כדמכיב יא). אלא לחמרינן לקמן (לף ו.) [ו] מאן חייבי דאמי דמחייב בראייה עזרה ומשמע לפטוריה בקרבן ועוד קאמר בפטורה מרחייב ותניא בסמוך לפי שיטת הירושלמי הוה מצי למימר שחייבת בראייה עזרה אלא ילפי קרבן שהרי הקיש לראיית פנים לראייתן, כדרך שהקריב בו בהמות, אף לחם ראייה לחוק בשהות לך בו לילות לו (ר"ל לבן, מה הוא ראוי לחוק בשהות שלם, שנאמר (דברים יח) עיני ה' אלהיך בה מהמות, אף לחם ראוי לחוק בשהות לך בו לילות לו (שמות כג, טו). כאן בשאינו ראוי לשהות שלם, שנאמר (שמות לד, כה) לא תשחט על חמץ דם זבחי, אלא לאחר שיאכלו ממנו בקר הבא מכאן ואילך לא יהא ראוי לשהות לך בו לילות לו (ר"ל לבן, מה הוא ראוי לחוק בשהות שלם, שנאמר (דברים יח) עיני ה' אלהיך בה מהמות, אף לחם